

ŻYCIE EWANGELIA

II NIEDZ. ADWENTU, *A* Mt 3,1-12 * 04.12.2022

(588)

W owym czasie pojawił się Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: «Nawracajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie». do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, dla Niego prostujcie ścieżki!» Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem były szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. a gdy widział, że przychodziło do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: «Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: „Abrahama mamy za ojca”, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera jest przyłożona do korzenia drzew. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, zostaje wycięte i wrzucone w ogień. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. on was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma on wiejadło w ręku i oczyści swój omlot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

Postawa i życie Jana mogą być bodźcem do refleksji nad naszym przeżywaniem Adwentu. Jesteśmy nieustannie bombardowani przez „głosy świata”: reklamy, zysku, sukcesu, sprytu, kalkulacji, komfortu, przyjemności, politycznych haseł... Aby nie zagubić się w ich bełkocie, musimy jak Jan, „odsunąć się na pustynię”. A wyjść na pustynię, oznacza oderwać się od codziennej rzeczywistości, zabiegania, niepokoju, nabrać dystansu do codziennych zmartwień, lęków... Aby móc dawać dobro duchowe innym trzeba być samemu napełnionym Bogiem, a nie jest to możliwe bez ciszy, modlitwy, kontemplacji Boga w samotności. „Pustynia w Adwencie” jest potrzebna, aby uczyć się żyć i mówić „innym głosem”; głosem Ewangelii, miłosierdzia i miłości. Jest potrzebna, aby „wydać owoce godne nawrócenia”; czyli „zmienić myślenie, mentalność”, przede wszystkim „nawrócić myśli”, czyli uwolnić je od rozproszenia, od nadmiernej troski o siebie i o własne interesy, a skierować ku Bogu. „Pustynia w Adwencie” jest potrzeba również, aby uczyć się pokory. Bez niej nie ma autentycznego i głębokiego życia duchowego. Jest raczej pycha, zrozumiałość, arogancja, poniżanie innych, dążenie do sukcesu po trupach, albo „fałszywa pokora”, kompleksy i niezdrowe poniżanie siebie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jakich „głosów” słucham w codzienności? Jakim „głosem” jestem ja? Jakie miejsce w tym Adwencie będzie moją „pustynią”? Co w moim myśleniu wymaga zmiany? Jaki jest owoc mojego nawrócenia? Czego jeszcze nie akceptuję w moim życiu? A czego nie doceniam?

Do wykonania: Postaram się trochę więcej czasu poświęcić na rozmowę z Panem

06.12 (wtorek) Wspomnienie św. Mikołaja, biskupa

Czczą go nie tylko katolicy, ale jeszcze bardziej prawosławni, a przede wszystkim dzieci na całym świecie. Ten żyjący na przełomie III i IV wieku – na terenie dzisiejszej Turcji – biskup miejscowości Myra stał się symbolem chrześcijańskiego miłosierdzia oraz zrozumienia zadań, jakie powinien spełniać w chrześcijańskiej wspólnotie biskup. Po bogatych rodzicach otrzymał w spadku znaczny majątek, którym chętnie dzielił się z ubogimi. Opowiadano o trzech ubogich pannach wydanych za mąż dzięki posagom, których dyskretnie im dostarczył. Mieszkańcy Myry wybrali go na swojego biskupa. Zasłynął z wielu cudów, m.in. uratował tonących żeglarzy, a także miasto od głodu. Wykazał się też odwagą ratując od śmierci niesłusznie skazanych urzędników cesarskich. Brał udział w soborze w Nicei, na którym potępiono naukę Ariusza. Gdy Myrę zajęli Arabowie, kupcom włoskim udało się zabrać jego relikwie i przewieźć je do Bari w południowych Włoszech, gdzie do dziś spoczywają w tamtejszej katedrze.

07.12 (środa) Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

Św. Ambroży urodził się w 340 r. był synem namiestnika cesarskiego. Uczęszczał do szkoły gramatyki i wymowy w Rzymie. Kształcił się również w prawie. Jako młody człowiek zostaje namiestnikiem prowincji Ligurii-Emilii, następnie zostaje zmuszony przez ludność do przyjęcia chrztu św. i święceń kapłańskich, aby zostać biskupem Mediolanu. Zmarł w 397 r.

08.12 (czwartek) Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

Prawda o Niepokalanym Poczęciu Maryi jest dogmatem wiary. Ogłosił go uroczyste 8 grudnia 1854 r. bullą „*Ineffabilis Deus*” Pius IX. Uczynił to w Bazylice św. Piotra w Rzymie w obecności 54 kardynałów i 140 arcybiskupów i biskupów. Pisał on tak: „Ogłaszamy, orzekamy i określamy, że nauka, która utrzymuje, iż Najświętsza Maryja Panna od pierwszej chwili swego poczęcia – mocą szczególnej łaski i przywileju wszechmocnego Boga, mocą przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego – została zachowana nietknięta od wszelkiej zmały grzechu pierwotnego, jest prawdą przez Boga objawioną i dlatego wszyscy wierni powinni w nią wytrwale i bez wahania wierzyć”. Tym samym kto by tej prawdzie zaprzeczał, sam wyłączyłby się ze społeczności Kościoła, stałby się odstępcą i winnym herezji. Maryja od momentu swojego poczęcia została zachowana nie tylko od wszelkiego grzechu, którego mogłaby się dopuścić, ale również od dziedziczonego przez nas wszystkich grzechu pierwotnego. Stało się tak, chociaż jeszcze nie była wtedy Matką Boga. Bóg jednak, ze względu na przyszłe zbawcze wydarzenie Zwiastowania, uchronił Maryję przed grzesznością.

09.12 (piątek) Wspomnienie św. Jana Diego Cuauhtlatatzin

Jan Diego Cuauhtlatatzin (tzn. "Mówiący Orzeł") urodził się około roku 1474 w plemieniu miejscowych Indian na terytorium dzisiejszego Meksyku. Na wzgórzu Tepeyac, nieopodal miasta Meksyk, ukazała mu się Święta Boża Rodzicielka. Jako człowiek obdarzony nieskazitelną wiarą, swoją pokorą i gorliwością sprawił, że zbudowano tam kościół ku czci Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe. Do swojej śmierci w roku 1548 żył i posługiwał w pobliżu tej świątyni. Jan Diego został kanonizowany przez Jana Pawła II w dniu 31.07.2002

WARTO WIEDZIEĆ

W tym tygodniu uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, z którą na stałe związane jest wydarzenie odprawienia pierwszej Mszy Św. w naszym kościele (61 lat temu!). Polecamy Waszej modlitwie ludzi, którzy uczestniczyli w tym dziele i na przestrzeni dziejów dbali o jej materialne i duchowe piękno.